

Rettelse, kan jeg sige, som er aldeles nødvendig, og som jeg maatte have foretaget, hvis den ikke var opstillet her. — Vædringsforslaget under Nr. 17 er en Redaktion. Vædringsforslaget under Nr. 18 er ganske vist lidt mere, idet der skal tilføies „i Baad“ efter „medføres“. Det har utvivlsomt været Meningen i Lovforlaget, i alt Fald efter min Opfattelse, at man ikke vilde give Tilladelse til at slæbe Baaddene efter Baaden, hvad man her frygtebe for skulde blive Følgen. Retten til at medføre Baad beholdes altsaa, og det kan jeg tilraade at vedtage. — Med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 19, som er stillet af et enkelt Medlem, om Udgifternes Fordeling mellem Stat og Kommune skal jeg tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger. I Regeringens Lovforslag stod der ganske naturligt, at Udgifterne skulde udredes af Statskassen; thi den Gang var det obligatorisk, at der skulde være Vedtægter, og Regeringens Besuldmægtigede eller første Tilshynsmand skulde være den, der sørgede for, at de kom i Stand, og skulde lede hele Forhandlingen. I Folkethinget blev der gjort den Forandring, at der kunde være Vedtægter, det er altsaa overladt til de Vedkommende selv at tage Initiativet; Regeringens Tilshynshavende beholder ikke den Stilling, som der var givet ham efter Lovforlaget, og jeg er gaaet ind paa Alt dette. Derfor foreslog jeg i Folkethinget, at saa skulde Statskassen fritages for at bære Udgifterne, der skulde gaa over paa Kommunerne, og det tror jeg, at der er god Forstand i. Ganste sikkert vil jeg ogsaa gjerne have en Deling mellem Stat og Kommune, det bliver næst efter mit Forslag det Korrekteste, men der er den Omstændighed derved, at jeg ikke kan lægge saa megen Vægt paa dette som paa andre Punkter, da det er meget ubetydelige Udgifter, det her dreier sig om. Man maa jo huske, hvad det er, nemlig Udgifter ved Vedtægternes Affattelse og Forandring, altsaa de Udgifter, som følge med at faae en Vedtægt tilbeiebragt. Det Korrekte er ganske vist, at de, som forlange Vedtægterne forandrede, selv bære Udgifterne, men det er i ethvert Fald ikke store Sager, det angaar. Men Forslaget er bedre end Lovforlagets Bestemmelse. Oprindeligt var det som sagt Statens Tilshynsmænd, som havde at sørge for, at disse Vedtægter kom til Stede, nu er det en frivillig Sag, og det maa da nærmest være de Paagjældendes egen Sag at bære Udgifterne. Man maa imidlertid antage, at det er temmelig forsvindende, hvad der kan være Tale om at give ud i slige Tilfælde. Der mangler forøvrigt en Bestemmelse om, hvorledes det

Hele skal iværksættes, men det kommer man vel nok ud af. Det er i og for sig ganske ukorrekt at lade Statskassen bære disse Udgifter. Man har ikke villet indse, at den simple Konsekvens af, at Vedtægterne ikke mere ere obligatoriske, og at Regeringens Tilshynsmænd ikke mere skulde sørge for dem, maa være, at Udgifterne flyttes et andet Sted hen. — Med Hensyn til Vædringsforlaget under Nr. 20, som angaar Lønningerne, og hvor det er foreslaaet, at Fiskerikontrollørerne lønnes med 2,000 Kr. og Assistenterne med 1,000 Kr., skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er netop, hvad jeg har talt for saa meget, som jeg kunde, andetsteds, og at jeg derfor kun kan glæde mig over at faae det vedtaget. Man har frygtet for at faae for høie Lønninger; men 2,000 Kr. er dog ikke nogen forfærdelig Lønning for en Mand, som skal have en overordnet Stilling, og en Lønning af 1,000 Kr. for en Assistent kan næppe bevirke, at man skulde faae Folk ind i disse Stillinger, som havde store Fordringer til Livet. 1,000 Kr. om Aaret er en Sum, som mangen Arbeidsmand paa Landet maa tjene for at kunne begaa sig, saa jeg synes ikke, denne Sats maa kunne stramme Noget. I det andet Thing foreslog jeg ganske vist ved sidste Behandling, da jeg havde mindre Haab om at faae Lønningerne forhøiede, at gjøre Dagpengene en Smule høiere for at høde derpaa. Som ærede Medlemmer ville se, ere disse ogsaa satte overordentlig lave, nemlig for Fiskerikontrolløren 4 Kr., for Assistenten 3 Kr., og for Koerkarlene 1 Kr. 50 Ore. Man vil næppe kunne sige, at det er muligt for de Vedkommende at faae ret Meget ud af dem; kunne de slippe for at sætte til, naar de rejse, maa de sikkert være glade. — Forslaget under Nr. 21 er kun en Rettelse, og Forslaget under Nr. 22 kan jeg tiltræde, det er ogsaa kun en Redaktion. — Forslagene under Nr. 23 og 24 har jeg allerede omtalt. — Jeg kommer da til Vædringsforlaget under Nr. 25. Der er stiet en Forandring for Aal, Torst og Hvillinger samt en Forandring i Beregningsmaaden, der nu skal være: fra Snubespibien til Bagroden af Halefinnen. Jeg kan ikke have Noget imod, at disse Forslag vedtages; de differere jo noget fra, hvad der er vedtaget andet Steds. — Vædringsforlaget under Nr. 26 har jeg en anden Betænkelighed ved. Der er foreslaaet en Forandring fra 7 til 8 Tommer for Hummer. Jeg har selv foreslaaet 7, og jeg kan saaledes ikke udtale mig for Forandringen, men det kan godt være, at 8 er en passende Størrelse. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa, at For-